

VCHÁZENÍ DO KRISTA

CECIL J. duCILLE

(Praha, září 2005)

Jako mladý muž jsem se začal učit, jak vstřebávat Boží přítomnost. Když jsme teď zpívali píseň „The Mountains Declare That He Is Lord“¹, vzpomněl jsem si na vizi, kterou jsem kdysi měl. Viděl jsem stromy, jak chválí Boha. Viděl jsem svítání a prvním zjevením Boha v té vizi bylo, že jsem viděl, jak si větve stromů povídají, naklánějí se a chválí Boha, že přišlo ráno. A když jsme začali zpívat, mohli jste v té písni cítit energii. Sestupovala Boží energie. Právě ve chválách, tehdy, když otvíráme Bohu srdce, vylévá Bůh uzdravení, vysvobození a požehnání. Proto Bůh řekl, abychom nezanedbávali společná shromáždění.²

Máte-li problém a ten problém vám říká, že nemáte jít na shromáždění, nastává nejvhodnější chvíle se sebrat a jít, protože na shromáždění je s námi uzdravující moc Božího Ducha. Moc Krve sestoupí jako oblak na celé shromáždění, a když se natáhnete celým srdcem, uvidíte, jak kousky toho oblaku sestupují na jednotlivce, žehnají jim a vysvobozují je.

Každý problém, který v životě máme, nepřítel zamýšlí použít k tomu, aby nás odvrátil od Boha. Ale ti, kdo znají Pána, budou k Bohu volat tím víc, čím víc budou mít problémů. David řekl: „*Pomoc má jest od Hospodina...*“ (Žalm 121:2) V tomto světě nemáme žádnou jinou naději ani žádnou pomoc. Vše, co potřebujeme, leží v podstatě Boha, která nás obklopuje. Nedávno jsem přemýšlel nad tím, jak velké množství energie potřebujeme k tomu, abychom jezdili v autech. Bůh mi vysvětloval, že příčinou toho, proč neumíme pro sebe stáhnout energii, která je okolo nás, je naše hříšná přirozenost. V dnešní době se blížíme k vrcholu technologie. Technologie, které dnes používáme, se blíží vrcholu svých možností. Dostáváme se do bodu, kdy nebude možno jít dál, aniž bychom vstoupili do jiné dimenze. Bůh mění mysl a přemýšlení lidí a v tomto věku přijde nová technologie, vedle níž ta dnešní bude zastaralá.

¹ „Hory prohlašují, že On je Pán.“

² Židům 10:25 – „Neopouštějíte společného shromáždění svého, jako někteří obyčej mají, ale napomínajíce se, a to tím více, čímž více vidíte, že se ten den přibližuje.“

Schyluje se k tomu, že synové Boží vyjdou v Duchu. Bůh povolává svůj lid, aby se vrátil tam, kde byl Adam, a aby Adama překonal. Adam byl sám, jeden člověk, ale staral se o zahradu, která měla na délku nějakých 800 kilometrů. Adam mluvil se zvířaty a ta ho poslouchala. Mluvil ke stromům a stromy ho poslouchaly. Příroda ho poslouchala. Tam se vracíme. Ale i když se tam dostaneme, ještě pořád nenaplníme to, kým nás Bůh chce mít. Bůh chce, abychom překonali Adama a byli jako Kristus. Člověk nového stvoření je zodpovědný nejen za sebe, ale za celý vesmír. A k tomuto momentu se blížíme.

Otevřete si se mnou Bible v 1. kapitole Efezským. Boží slovo můžeme vykládat, ale nesmíme ho měnit. Výkladu Božího slova se říká „exegeze“, jinými slovy, co Bůh myslel tím, co řekl. Čtěme od 9. verše, abychom pochopili kontext:

„Oznámiv nám tajemství vůle své podlé dobré líbosti své, kterouž předuložil byl sám v sobě.“ Následující verš nám vysvětlí, co je tou vůlí. *„Aby v dokonání plnosti časů v jedno shromáždil všecko v Kristu, buď nebeské věci, buď zemské.“* (Ef 1:10) Jestli dovolíte, pokusím se ten verš trochu vysvětlit. Přeložím ho jinak: „Aby v sedmém tisíciletí Bůh shromáždil v jedno všechny, kdo jsou v Kristu, jak ty, kdo jsou v nebeských oblastech, tak ty, kdo jsou tady v zemské oblasti, do jedné církve.“

Tak jak jsme se zde dnes ráno sešli, vidíme tu část církve, která sedí tady dole. Ale neviditelné části církve, které jsou zde také přítomny, tvoří větší část než viditelné. Když budeme chtít pochopit, proč to tak je, přijdeme na to, že bylo mnoho bratří, kteří zemřeli bez toho, že by měli pravé evangelium. Ale pravé evangelium nepoznají v nebi. Musí se ho naučit od nás, protože Ježíš nemůže být zjeven v duchu. Ježíš musí být zjeven ve fyzických lidských bytostech. Proto vidíme, že Mojžíš a Eliáš opustili nebeskou oblast, aby přišli do zemské oblasti a vyptali se Ježíše na Jeho smrt, pohřeb a vzkříšení.³ Zjevení Ježíše Krista nás pozdvihne do nebeské oblasti, abychom mohli být blíže neviditelné části církve, a tím, že se jim zjevíme, přivedeme nebeskou oblast dolů, tak abychom mohli být jedno.

Někteří lidé si myslí, že to, co říkám, je úplný nesmysl. Ale pamatujte, že Bůh řekl, že evangelium je bláznovstvím těm, kdo hynou.⁴

³ Lukáš 9:31 – „Kteříž okázavše se v slávě, vypravovali o smrti jeho, kterouž měl podstoupiti v Jeruzalémě.“

⁴ 1. Korintským 1:18 – „Nebo slovo kříže těm, kteříž hynou, bláznovstvím jest, ale nám, kteříž spasení dosahujeme, moc Boží jest.“

Duchovní svět se ptá. A i my bychom vás chtěli poprosit, abyste se ptali. Máte-li někdo na srdci nějaké otázky, ptejte se, prosím, tady na shromáždění.

Služebnost se v Kristu nemůže pozvednout o moc výš než církev, myšleno zbytek shromáždění. Povstat musí celá církev.

Někdo se může zeptat: „Jak nás Bůh shromáždí spolu s Petrem, Pavlem, Jakubem a Janem? Jak se spolu shromáždíme?“ Když si otevřeme Bibli v Janově evangeliu, uvidíme, jaká je v tom Boží vůle. Jan 17:15: „*Neprosímť, abys je vzal z světa, ale abys je zachoval od toho zlého.*“ Z toho je nám hned jasné, že ti, kdo se modlí, aby byli vytrženi, se nemodlí v souladu s Boží vůlí.

Pojďme do verše 20: „*Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne.*“ (Jan 17:20) Jasně vidíme, že patříme k těm, za které se Ježíš Kristus tady modlí. Modlí se, aby se otevřelo naše porozumění, abychom spíše viděli nebeské věci než nízké zemské věci. „*Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli...*“ Toto přinese světu zjevení. „*...aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal.*“ A tak pokud máte v sobě Krista, máte v sobě v Kristu i Otce. A pokud jste v Kristu, pak jste v Kristu, který je v Otci. Takže zatímco stoupáte, zároveň klesáte. Čím výše rostete v Kristu, tím hlouběji vstupujete do Boha. Třetí dimenze, třetí rozměr povstání v Kristu vám tedy otvírá čtvrtý rozměr, kdy vstupujete hlouběji do Boha. Zjevení Krista vás přivádí k zjevení Otce. Ale otázka zní: „Jak se tam dostaneme?“ Tak, že uvalíme odpovědnost zpět na Hospodina. Protože není v lidských silách se tam nějakým snažením dostat.

Když jsem byl mladý křesťan, myslel jsem si, že půstem a modlitbou donutím nebe, aby se otevřelo. Půst a modlitba s nebem nic neudělají. Ale udělají něco pro vás. Zabíjejí vaši tělesnost. Dají vám vládu nad chrámem, tj. nad vaším tělem. Je naprosto nezbytné, abyste měli své tělo a mysl pod kontrolou. Jinými slovy, celý svět vás pokouší, abyste toužili po věcech, které mají jiní. Pokud se naučíte ovládat sebe, pak vás nikdo nedonutí udělat něco, co jste nechtěli udělat. Tím, že ovládnáte své vlastní tělo, ve skutečnosti činíte Boží vůli. Nejíme proto, že máme jídlo. Máme jídlo, protože jíme. Jídlo by nemělo mít schopnost vás svést k tomu, abyste jedli. Někdy byste měli hladovět, když máte jídlo, protože se v mysli rozhodnete nejíst. Je to stejné jako s těmi, kdo jsou v manželství. Manželství není k tomu, aby lidé mohli povolit uzdu svým touhám. Muž, který je ženatý, a žena, která je vdaná, se ve svých životech

musí omezovat více než svobodní. Je to stejné, jako mít jídlo, a nejíst. Bůh tedy cvičí lidi v tom, aby nejprve získali vládu nad sebou samými.

Tím se vracíme k otázce: „Jak se dostaneme na místo, na kterém, jak Bůh říká, máme být?“ Žijeme v sedmé dimenzi nebo-li v sedmém miléniu, z čehož vyplývá, že Bůh musí dokonat své dílo ráno. Prosím, ti z vás, kteří tomu nerozumějí, pište si otázky. Později na ně budeme odpovídat, abychom se všichni sešli v jednom porozumění Božích věcí. Břímě nebo odpovědnost být bohabojný není na mně, ale na Bohu. Je na Bohu, aby mne učinil tím, kým mne chce mít.

Jakou mám tedy před Bohem odpovědnost já? Mojí odpovědností je být Bohu plně odevzdán. To znamená, že když Bůh přijde, já Jej přijmu. Znamená to zavřít dveře ďáblu a otevřít je Bohu. V podstatě jsem vrátný, strážce dveří. Písmo říká: „*Aj, stojím u dveří, a tluku. JESTLIŽEŤ BY KDO uslyšel hlas můj, a otevřel dvěře, vejduť k němu.*“ (Zj 3:20) Bůh dveře nerozráží. Bůh vám nepřijde rozkopnout dveře. Vracíme se k otázce: „Jak se můžeme dostat na místo, kde se sejdeme s Petrem, Pavlem, Jakubem a dalšími apoštolů, kteří jsou dnes tady přítomni? S těmi, kteří se dívají a snaží se od nás slyšet, jak v tomto životě vítězíme?“

Dovolte mi ještě jednu malou odbočku, než na tuto otázku odpovím. Jde o to, že Petr, Pavel, Jakub, Jan a ostatní bratři nezakoušeli takový duchovní útok, jaký zakoušíme my. V dnešní době je satanovi dovoleno „odblokovat všechny stopky“. Máme duchy daleko větších znalostí, i lidí větších znalostí. Satan má k dispozici vše (6-6-6), co potřebuje, aby uskutečnil svůj plán. Dnes jsou uvolněni duchové, kteří nikdy dříve nebyli. Jsou tak zlí, že by od Boha nebylo fér, kdyby je dopustil uvolnit dříve. ALE DNES JSOU UVOLNĚNI! Vaše děti čelí větší duchovní moci a aktivitě, než jaké kdy dříve čelili Petr, Pavel a jiní bratři. Z této generace tedy musí vzejít vítězové, kteří ďábla pošlapou. Je nesmírně důležité, abychom v této době zvítězili. Bůh právě i v tuto chvíli shromáždí armádu vítězů, která zaujme pozice spolu s nebeskou armádou.

Vraťme se tedy k naší otázce. „Jak se tam dostaneme?“ Amen. Podívejme se do Jana 17:22: „*A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme.*“

Řecké slovo použité v tomto verši pro slávu je *doxa* a to mluví o světle, energii, moci, vysvobození, o Bohu! Ale Ježíš říká: „DAL JSEM JIM.“ To znamená, že existuje moc a sláva, která je nám k dispozici, do

kteře jsme se ještě nenapojili. Až budeme schopni se do této slávy napojit, nad vším zvítězíme.

Včera jsme mluvili o bratru Josefovi, který byl třikrát přenesen: ze smrti, z vězení, ze své země. Několikrát byl přenesen z Irska k nám na Jamajku. Mnoho dalších lidí Bůh přenesl z jednoho místa na druhé, aby je z něčeho zachránil. Ještě jako hříšník, uprostřed rvačky, kdy jsem držel muže při zemi a chystal se ke smrtelné ráně, jsem byl přenesen – mezi tím, co jsem se napřáhl, a okamžikem, kdy měla rána dopadnout. Představte si: ve zlomku vteřiny jsem byl přenesen na druhý konec ulice.

„*Tvé je království, i moc i sláva na věky.*“ (Mat 6:13) Ta sláva od věků až na věky JE TADY s námi. A Ježíš říká, že když dostaneme tuto slávu, že nás sjednotí. (Jan 17:22)

Někdo si může říct: „Pojďme, založíme asociaci a vybudujeme církve, sjednotíme lidi a budeme jedno. Všichni budeme studovat stejnou doktrínu, kráčet stejným směrem v jednotě, a to nás určitě spojí, abychom byli jedno!“ Nespojí! Toto byla Nimrodova myšlenka. Nimrod zbudoval první armádu. Byl prvním generálem. Byl první, kdo zformoval armádu, která fungovala jako jeden muž. Řekli byste si, že opravdu byli jedno. Ale to je tělesné přemýšlení. Duchovní přemýšlení je, že Boží sláva ve vás a Boží sláva ve mně nás sjednocuje. Nemusíme se snažit o to, být jedno. Bůh se rozhodl, že nám to vysvětlí. V Janovi 17:23 řekl: „*Já v nich, a ty ve mně...*“ Takže v nás („v nich“) je Ježíš („já“) a Bůh („ty“). „...*aby dokonání byli v jedno.*“⁵ Aby byli dokonání (dokončení). A naše dokonání je v jednotě; naše dokonání je v Něm.

Bůh nedokončil naše stvoření v zahradě Eden. Byly tři věci, které nám Bůh nemohl dát. Nemohl nám dát Ducha svatého, nemohl nám dát Krista a nemohl nám dát Krev. Rozumíte tomu? Ty tři věci jsou reprezentovány třemi kameny, které chyběly Heylelovi v Ezechieli 28 a které byly přidány dokonalému člověku ve Zjevení 21:20. Tyto tři kameny jsou chryzoprassus, chryzolit a ametyst. Všimněte si, že dva z nich začínají na „CHRYZ“. Mají stejný kořen. Znamená to, že je v nich Kristus. Kristus posílá Ducha svatého jako utěšitele. On sám byl jiný utěšitel.

Pak si můžeme klást další otázku. Sejití se s nebeským zástupem, o kterém Bůh hovoří – s kým se to vlastně máme shromáždit? Kde budeme muset být, abychom se k tomu společenství mohli připojit? Bůh

⁵ Překlad KJV – „...aby byli dokonalí v jednom.“

totiž nemluví o jednorázovém povstání, ale mluví o trvalé, stálé, ustavičné pozici povstávání. „*Ten kdo... přebývá...*“⁶

Najděte si Židům 12. kapitolu. Nebudeme o tom teď kázat, jen vás chci trošku vyprovokovat Božím slovem. Ve 22. verši Bůh vyjmenovává, k čemu přistupujeme: „*Ale přistoupili jste k hoře Sionu, a k městu Boha živého, Jeruzalému nebeskému, a k nesčíslnému zástupu andělů, k veřejnému shromáždění a k církvi prvorozených, kteříž zapsáni jsou v nebesích, a k Bohu soudci všech, a k duchům spravedlivých dokonalých, a k prostředníku Nového Zákona Ježíšovi, a ku pokropení krví, lépe mluvící nežli Abelova.*“ (Žid 12:22-24) Chvála Pánu. Tady vidíme osm částí církve. Když například Hospodin ve 22. verši říká Sion, nemluví jen o lidech, kteří jsou tady, ale i o těch, kteří jsou tam. Mluvíme o lidech, kteří se v Bohu stali vítězi, a tak jsou zařazeni mezi všechny vítěze, mocné muže Boží, od počátku světa až dodnes. Pak hovoří o shromáždění prvorozených, o církvi prvorozených. Pak hovoří o duchách spravedlivých lidí dokonalých.

To znamená, že muži a ženy, kteří zemřeli před námi, zůstávají součástí církve. Nikdy církve neopustili. Jak duchovně porostete, zjistíte, že mnozí z těch, co odešli, nám jsou někdy posláni ku pomoci. Není to neobvyklá myšlenka, protože někteří z bratří, které Bůh poslal Janovi, aby mu zjevili pravdu, byli tak oslniví, že si o nich Jan myslel, že to musí být Ježíš sám. Ale všimněte si, že to byli duchové zemřelých spravedlivých dokonalých. Nebyl to celý člověk, kdo se zjevil, ale jen duch. Amen.

Možná bych tady měl skončit a nyní se můžete na to Slovo ptát. Víte, když k vám hovořím, Duch Boží s vámi a skrze vás a ve vás jedná, a přicházejí vám určité otázky a myšlenky, které jsem nikdy neřekl. A jak tady máme obecnství, je dobře, když vyjdou najevo, a vaše duše bude požehnaná a vysvobozená.

OTÁZKY A ODPOVĚDI

OTÁZKA: Chtěl jsem se zeptat na těch devět kamenů v Ezechieli a dvanáct kamenů ve Zjevení.

⁶ Žalm 91:1 – „Ten, kdož v skrýši Nejvyššího přebývá, v stínu Všemohoucího odpočívati bude.“

ODPOVĚĎ – bratr duCille: V Ezechieli 28:13 se píše, že všechny tam zmíněné kameny byly dány Heylelovi. A věříme, že taktéž Adamovi. Ve Zjevení se znovu píše, že byly dány všechny kameny, a tyto kameny mluví o dokonalém člověku. „Všech“ kamenů v Ezechieli bylo devět. A „všech“ kamenů ve Zjevení 21:19-20 je dvanáct. Tři kameny byly přidány. Tak jsme je porovnali. Tři zbylé jsou: ametyst, chryzoprassus a chryzolit. Už jsem dříve řekl, že jeden byl Kristus, druhý Duch svatý a jeden Krev.

OTÁZKA: Nějak zápasím s otázkou být jedno. Budu jedno, a budu rozdělen. A co má mysl, co mé svědomí? Rozdělí se? A co ego mé duše a ego mého ducha? Budou jedno, nebo dva?

ODPOVĚĎ – bratr duCille: Ty sám nejsi jedno. I v této chvíli jsi rozdělen. Tvá mysl nad něčím přemýšlí, tvé tělo dělá něco jiného a tvůj duch chce, abys dělal ještě něco úplně jiného. A někdy jsi z toho zmatený.

Sestra duCille: Duch bojuje proti duši.

Bratr duCille: Ano. Písmo říká, že duch bojuje proti duši, tělo bojuje proti duchu a duch proti tělu.⁷

Bratr Burt Asbill: Myslím si, že v pochopení této věci je tolik zmatku právě proto, že křesťané, kteří přijali naplnění křtem Duchem svatým, obdrželi skrze tento křest dokonalost ve svém duchu. Jejich duch je úplně přemožen Duchem Božím, ale v jejich duši se zatím dokonalost neprojevila.

Božím plánem je dokonalost ve všech třech oblastech: v duchu, v duši a v těle. Smrt nás nezdokonalí. Smrt přerušuje proces dokonalosti, protože Bůh nechce dokonalost jen v duchovní oblasti. Bůh chce, aby se dokonalost projevila na přirozené rovině. Takže pokud křesťan zemře dřív, než je dokonalý, proces dokonalosti je přerušen. Když křesťan zemře, i když je jeho duch dokonalý, má stále duši, která nedosáhla úrovně jeho ducha. Protože ztratil svou přirozenou pozici vztahu, své tělo, nemůže zkušeností pokračovat kupředu v duši. Bůh tento problém řeší tak, že přivádí dokonalost v církvi, která je ještě pořád na tomto světě.

Jak nás nebeské zástupy pozorují, pod záštitou Ducha svatého, kterého taktéž mají jako součást svého ducha, začínají chápat proces dokonalosti. Když vidí projev tohoto procesu, jejich poznání se mění v tom

⁷ Galatským 5:17 – „Nebo tělo žádá proti Duchu, a Duch proti tělu. Ty pak věci jsou sobě vespolek odporné, tak abyste ne, což byste chtěli, to činili.“

smyslu, že to rozvíjí jejich dospělost a zralost. A tato zralost přináší jejich duši dokonalost.

OTÁZKA: Řekl jsi, že duch člověka se stává dokonalým při křtu Duchem svatým. Ale víme, že je mnoho křesťanů, kteří nepřijali křest Duchem svatým. Jak pak probíhá tento proces u nich?

ODPOVĚĎ – bratr duCille: Hodně jsem nad tím přemýšlel. A došel jsem k závěru, myslím, že mi Pán ukázal, že smrt je rovnocenná křtu Duchem svatým. Znamená to, že se rovná křtu Duchem svatým. Jinak řečeno, když člověk, křesťan, zemře, Duch svatý si vezme na starost jeho duši. Když jste pokřtěni Duchem svatým, Duch svatý si bere vaši duši na starost, alespoň se o to pokouší. Ale tímto krokem nejste dokonáni, vaše dokonání přichází až v momentě, kdy odpadá vaše tělo. Takže se do tohoto bodu dostane každý, když umírá. Buď když umírá duchovně tělesnosti, nebo když umírá přirozeně. Tělo umře tak jako tak.

OTÁZKA: Chceš říct, že křest Duchem v podstatě nastane v momentě smrti?

ODPOVĚĎ – bratr duCille: Ano.

OTÁZKA: Přišli jsme na tuto otázku, když jsme jako shromáždění studovali „Mojžíšův stánek“. Otázka zněla, kdy je ten nejzazší moment, kdy může být člověk spasen? Je to v momentě smrti? Po smrti? Před smrtí? Kdy je ten moment, kdy se musí setkat s Pánem?

ODPOVĚĎ – bratr duCille: Musí se setkat s Pánem v tomto životě. Když zemře, aniž by se setkal s Pánem, je ztracen. Pak ale nastává otázka: „Kdy člověk umírá?“ Něčí tělo může přestat fungovat, mozek je mrtev, a přesto, co se Boha týče, Bůh s člověkem stále jedná. To nás přivádí do bodu, kde musíme pochopit, že Bůh musí zabít těla některých lidí, aby spasil jejich duše.

Napadá mě jedna myšlenka, která s tím nemusí souviset. Člověk, který přišel s učením o vytržení, se jmenoval Irving. A Irving předal toto učení Darbymu. Když ještě žil, nedokázal přijmout křest Duchem. On ho chtěl! Učil o křtu Duchem! Jeho církve měla křest Duchem, ale on ho nemohl přijmout. A když umíral, tehdy začal mluvit v jazycích.

Sestra duCille: Duch každého člověka jde zpět k Bohu, který ho dal.⁸ Takže co je ztraceno, je duše.

OTÁZKA: Znamená to, že duch je vždycky dobrý?

ODPOVĚĎ – bratr duCille: Ano. Váš duch není váš.

OTÁZKA: V Bibli se někdy píše, že ten byl zlého ducha nebo že měl zlého ducha. Jak je to možné?

ODPOVĚĎ – bratr duCille: Někdy se v Písmu slovo *duch* používá pro *duši*. A spoustu teologů to mate.

Sestra duCille: Písmo říká: „*Ale v člověku je duch: a vdechnutí Všemohoucího jim dává porozumění.*“⁹ (Job 32:8)

Bratr duCille: Je ještě jeden verš, v Přísloví 20:27, kde se píše, že duch člověka je lampou Boží, která pracuje v duši.¹⁰

Bratr Asbill: Bůh se musí postarat o to, aby člověk mohl být spasen. Proto mu dal závdavek. Bible nazývá tento závdavek „duchem“. Bible říká, že člověk je bez výmluvy.¹¹ Na základě tohoto závdavku, který Bůh dal člověku, je člověk schopen rozpoznat, že Boha potřebuje. Tento závdavek je jako prostředník, který člověku neustále připomíná, že potřebuje Boha. Můžete to nazývat „povědomí Boha“. Je to naprogramováno do přirozenosti člověka, ale vůbec to není z člověka. Je to Boží. Dalo by se říci, že je to člověku propůjčeno. Když člověk zemře, aniž by tuto informaci a upomínání využil, pak je tento program či entita, kterou Bůh dal, odňata. Proto Bible říká, že jsme bez výmluvy, protože Bůh udělal vše, co mohl, aby nás přiměl rozhodnout se pro Něj. Tento závdavek je však z Boha, není z člověka – alespoň ne do té doby, než člověk přijme Boha do svého života, do své duše.

Bratr duCille: Tady se vracíme k tomu, kdy je člověk naprosto ztracen, přestože je ještě naživu. Jedná se o neodpustitelný hřích. Je to hřích,

⁸ Kazatel 12:7 – „A navrátí se prach do země, jakž prvé byl, duch pak navrátí se k Bohu, kterýž jej dal.“

⁹ Doslovný překlad KJV, který odpovídá hebrejskému originálu. (Překlad v Bibli kralické je nepřesný.)

¹⁰ Přísloví 20:27 – „Duch člověka je lampou Hospodinovou, zkoumající všechny vnitřnosti břicha (duše).“ – překlad KJV

¹¹ Římanům 1:20 – „Nebo neviditelné věci jeho, hned od stvoření světa, po věcech učiněných rozumem pochopeny bývají, totiž ta jeho věčná moc a Božství, tak aby oni byli bez výmluvy.“

kdy překročíte hranici. To znamená, že odmítnete svého vlastního ducha a Ducha Božího, a na jeho místo vpustíte jiného ducha. Jako to udělal například Hitler; měl jiného ducha, který jej vedl.

OTÁZKA: Je to stejné jako se Saulem v Písmu, kde se píše, že Hospodin poslal zlého ducha?

ODPOVĚĎ – bratr duCille: Neodpovím ano, a to proto, že Saul žil před příchodem Krista. Rozumíte? Stále měl šanci dojít po smrti do nebe.

OTÁZKA: Říkáš, že ten duch, kterého máme dnes, je stejný, jako měl Adam? Teď myslím našeho lidského ducha.

ODPOVĚĎ – bratr duCille: Lidský duch není jiný. Je to stále stejný lidský duch.

OTÁZKA: V našich třech a půl letech služby pacholíka – co ti, kdo jsou v nebi? Jaký bude jejich podíl na této službě?

ODPOVĚĎ – bratr duCille: Půjdeme od nás k nim! Nebe ví velmi dobře o všem, co se tady dnes ráno děje. Některé z otázek, které pokládáte, přicházejí ve skutečnosti od svatých, kteří vás povzbuzují, abyste se ptali.

Bratr Asbill: Píše se o tom v Efezským 1:10: „*Aby v dokonání plnosti časů v jedno shromáždil všechno v Kristu, buď nebeské věci, buď zemské.*“

Bratr duCille: Ano! Přesně tak! Říkal jsem si, že vám nedávám moc veršů, když odpovídám. Ale až si teď sednete do skupinek, měli byste to probrat a hledat v Písmu.